

[Statsministeren.]

Må jeg så til hr. Per Hækkerup sige, at mine udtalelser før skulle ikke tages som et udtryk for, at vi mener, avanceloven er en kompensation for, hvad lønmodtagerne eventuelt må eller vil give afkald på. Det, jeg sagde, og det, som jeg mener er ubestrideligt, er, at fremsættelsen af disse forslag er et udtryk for, at regeringen er villig til også at fremsætte sådanne forslag, som tager sigte på andre grupper i befolkningen og tager sigte på at skabe ligestilling. At de måske ikke i sig selv i alle forhold vil kunne gøre det, er en anden sag, men den gode intention kan ingen, heller ikke hr. Per Hækkerup, på baggrund af disse lovforslag drage i tvivl.

Og må jeg så igen sige: der er ingen trussel mod arbejdsmarkedets parter. Regeringen vil ikke drømme om at true, regeringen har appelleret til, at man i en fælles interesse alle organisationerne imellem, alle befolkningsgrupper imellem, yder et bidrag til at begrænse stigningen i det danske pris- og omkostningsniveau. Der er ikke i en appel om at yde et bidrag til dette blot antydningssvis nogen trussel, heller ikke i den omstændighed, at regeringen gør opmærksom på, at hvis vi ikke er i stand til igennem aftaler organisationerne imellem, igennem et lovgivningsarbejde, der måske kan gennemføres på grundlag af aftaler, at få skabt denne dæmpning på omkostningsstigningerne og prisstigningerne, så er vi nødt til af hensyn til det forbrugspres, der ellers kan udvikle sig, at foretage en yderligere stramning. Det er ingen trussel mod nogen, det er en vurdering af den økonomiske situation, og jeg synes ikke, man skulle bebrejde regeringen, at den oprigtigt fremstiller sin vurdering af, hvad der kan blive behov for, hvis man ikke ad den vej når noget.

Hr. Per Hækkerup sagde, at det var rart, om man ville have givet udtryk for, at der i øjeblikket ikke var vanskeligheder med hensyn til et forbrugspres. Det tror jeg alle har forstået, som interesserer sig for de

økonomisk-politiske problemer, at når man har en relativt høj arbejdsløshed, så er der en produktionsreserve og altså ikke et akut forbrugspres; men vi står jo over for en sikker viden om, at forbrugsmuligheden, og dermed måske et forbrugspres, udvikler sig ret stærkt i løbet af ganske kort tid, og det er på baggrund af denne fornemmelse, at regeringen i dag har givet erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationer den redegørelse, som vi også har fremlagt for det høje ting.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Ja, jeg takker for statsministerens oplysning om, at der ikke findes nogen aftale, noget protokollat eller noget tilsvarende imellem de tre partier. Hermed er jo altså Jyllands-Postens artikel den 1. februar, der nævner de 45 punkter, udtrykkeligt dementeret, og hermed må også være dementeret en meddelelse, der er givet i et lille tillidsmandsblad, der er udsendt af venstre, et fortroligt tillidsmandsblad, om, at i statsministerens tiltrædelsesredegørelse var naturligvis ikke omtalt alle de punkter, der fandtes i aftalen mellem de tre partier.

Henry Christensen: Som altid lytter man jo med stor interesse, når det ærede medlem hr. Per Hækkerup taler. Han benyttede i sit forrige indlæg lejligheden til at gå til angreb mod, hvad jeg forstod der var overdrivelser; jeg synes, det er udmærket at gå til angreb på det, men når man vil det, så skal man lade være med selv at betjene sig af midlet overdrivelser. Hr. Per Hækkerup sagde, at under valgkampen havde de partier, der i dag står bag regeringen, ført en valgkamp; hvor man havde sagt, at alt var brudt fuldkommen sammen; der var katastrofe over landet. Noget sådant blev ikke sagt. Der blev sagt ganske klart, hvad det var for problemer i økonomien, vi stod over for: først og fremmest den voldsomme inflation i Danmark og det store betalingsbalanceunderskud som alvorlige problemer